

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน แน่หนอนว่าลูกต้องละทิ้งเครื่องแต่งกายเหล่านั้นซึ่งเป็นร่างกายของลูกที่นี่ ดังนั้นจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อร่างนั้น อย่าได้จดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งบ่งบอกถึงลูกที่มีพลังโยคะ?
- คำตอบ:** พวกเขาจะไม่ถูกรบกวนแม้แต่เล็กน้อยในสถานการณ์ใดๆ พวกเขาไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับใคร ตัวอย่างเช่น หากใครบางคนออกจากร่างของเขาในวันนี้ พวกเขาจะไม่มีชีวิตจิตใจใดๆ เพราะพวกเขารู้ว่าดวงวิญญาณนั้นมีบทบาทมากกว่านั้นในละคร ดวงวิญญาณนั้นได้ละร่างของเขาและรับอีกร่างหนึ่ง

โอมซานติ ความรู้ที่แผ่กว้างมาก ลูกไม่จำเป็นแม้แต่ที่จะพูดว่า “นมัสเต” ผู้คนในโลกทักทายกันและพูดว่า “นมัสเต” หรือ “ราม-ราม” ไม่มีสิ่งเหล่านั้นสามารถดำเนินไปที่นี้ เพราะนี่คือครอบครัว ดูเหมือนจะไม่ถูกต้องที่จะพูด “นมัสเต” หรือ “อรุณสวัสดิ์” ในครอบครัว ในบ้าน, เราต้อนรับ, ไปที่สำนักงานแล้วกลับมา สิ่งนี้ดำเนินไปตลอดเวลา ไม่มีความจำเป็นที่ต้องพูด “นมัสเต” แผ่ซ่านของการพูด “อรุณสวัสดิ์ (Good morning)” ได้เริ่มต้นขึ้นโดยชาวยุโรป ไม่เช่นนั้นก็จะไม่มีอะไรเช่นนั้นก่อนหน้านี้ เมื่อผู้คนมาพบปะกันในชุมชนของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจะพูด “นมัสเต” และก้มลงแทบเท้าของกันและกัน ประเพณีของการก้มลงแทบเท้าของใครบางคนนี้ถูกสอนไว้เพื่อความถ่อมตน ที่นี่ลูกๆ ต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณจะทำอะไรกับดวงวิญญาณ? อย่างไรก็ตามต้องมีกรกล่าวถึงสิ่งนี้ ตัวอย่างเช่น ลูกจะพูด “นมัสเต” กับบาบา เวลาที่พ่อพูดว่า: พ่อสอนลูกผ่านร่างกายที่ธรรมดาของบราห์มา พ่อได้ทำการก่อตั้งผ่านเขา อย่างไร? เมื่อพ่ออยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวเท่านั้นจึงสามารถอธิบายได้โดยเขา ไม่เช่นนั้นแล้วใครจะเข้าใจได้อย่างไร? บาบาหนึ่งที่อยู่เบื้องหน้าลูกและอธิบายและลูกก็เข้าใจ ลูกจะต้องพูด “นมัสเต” กับทั้งสอง “บัพดาตา นมัสเต” หากผู้คนจากภายนอกได้ยินสิ่งนี้ พวกเขาจะสับสนและถามสิ่งที่ลูกกำลังพูดเมื่อลูกพูด “บัพดาตา” มนุษย์หลายคนก็มีข้อสงสัยเช่นกัน ตัวอย่างเช่น ลักขมี-นารายณ์และราเด-กฤษณะก็เป็นชื่อด้วยเช่นกัน ราวกับว่าชายและหญิงนั้นรวมรูปกัน เวลาที่ผู้ใดคือบัพดาตา มีเพียงลูกเท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พ่อ นั้นยิ่งใหญ่กว่าแน่นอน แม้ว่าพวกเขาจะมีสองชื่อก็เป็นบุคคลเดียว แล้วทำไมพวกเขาถึงเก็บชื่อทั้งสองไว้? เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าชื่อเหล่านั้นผิด ไม่มีใครสามารถตระหนักถึงบาบาได้ ลูกพูดว่า “นมัสเต บัพดาตา” และพ่อก็จะตอบว่า “นมัสเตต่อลูกๆ ทางจิตที่มีตัวตน” คำทักทายที่ยาวเช่นนั้นดูเหมือนจะไม่เหมาะสม แต่คำพูดนั้นถูกต้อง ลูกทั้งหมดเป็นลูกที่มีตัวตนและเป็นลูก ทางจิตด้วยเช่นกัน ชีพบาบาคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ และแล้วประชาบิดาก็เป็นสิ่งที่จำเป็นเช่นกัน ลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มาเป็นพี่น้องหญิงชาย เป็นหนทางครอบครัว ลูกทั้งหมดคือบราห์มา कुमारและกุมารี ประชาบิดาบราห์มานั้นมีอยู่ได้ด้วยการเกิดขึ้นของลูกๆ บราห์มา कुमारและกุมารี นี้ไม่ใช่เรื่องของศรัทธาทั้งหมด บอกพวกเขาว่าบราห์มา कुमारและกุมารีได้รับมรดกจากพ่อ พวกเขาไม่ได้รับมรดกจากบราห์มา บราห์มาก็เป็นลูกของชีพบาบาเช่นกัน ผู้อาศัยในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน, บราห์มา วิษณุ และชางก้า นั้นคือสิ่งสร้าง ผู้สร้างของพวกเขาคือชีวา ไม่มีใครสามารถถามได้ว่าใครเป็นผู้สร้างของชีวา? ไม่มีใครสามารถเป็นผู้สร้างของชีวา บราห์มา, วิษณุและชางก้าเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง แต่ที่สูงยิ่งกว่าพวกเขาก็คือชีวาซึ่งเป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ เวลาที่หากท่านเป็นผู้สร้าง คำถามก็เกิดขึ้นว่า “ท่านได้สร้างขึ้นมาเมื่อใด?” ไม่! สิ่งสร้างนี้คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ คำถามที่ว่า “เมื่อใดที่ท่านสร้างดวงวิญญาณมากมาย” ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ละครที่คงอยู่ตลอดไปนี้ดำเนินไป ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่มีวันมาถึงที่สิ้นสุด สิ่งทั้งหมดเหล่านั้นอยู่ในลูกๆ ตามลำดับกันไป สิ่งนี้ง่ายมาก ไม่ว่าใครจะมีชีวิตอยู่หรือตาย ลูกก็ไม่ควรที่จะมีความผูกพันยึดมั่นกับใครนอกจากพ่อผู้เดียว มีเพลงที่ร้องว่า: แม้ว่าแม่ของลูกจะตาย จงกินฮาลา... ตัวอย่างเช่น แม้ว่าบางคนจะตายก็ไม่มีสิ่งใดต้องกังวลเพราะละครนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ตามละครเขาต้องไปในเวลานั้น ใครจะสามารถทำอะไรได้เกี่ยวกับสิ่งนั้น? ไม่จำเป็นต้องเศร้าโศกเสียใจเลย นี่คือสภาพของพลังโยคะ กฎนั้นก็บอกว่าลูกไม่ควรที่จะถูกรบกวนแม้แต่เล็กน้อย ทุกคนคือนักแสดง แต่ละคนก็ยังจะเล่นบทบาทของเขาเองต่อไป ลูกๆ ได้รับความรู้แล้ว พวกเขาพูดกับพ่อว่า: โอ พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, มาและพาพวกเราไป! มันเป็นงานที่ใหญ่มากที่ร่างกายทั้งหมดเหล่านี้ถูกทำลายและนำดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปกับท่าน ที่นี้ถ้ามีคนตาย ผู้คนก็จะร้องไห้ต่อไปอีก 12 เดือน พ่อจะนำดวงวิญญาณมากมายกลับไปกับท่าน ร่างกายของทุกคนจะถูกทิ้งไว้ที่นี่ ลูกๆ รู้ว่าเมื่อสงครามมหาภารตะเริ่มต้นขึ้นพวกเขาก็จะจากไปเหมือนฝูงงูอย่างต่อเนื่อง ภยันพิบัติทางธรรมชาติก็กำลังจะเกิดขึ้นเช่นกัน ทั้งโลกนี้จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง ดูชีวาอังกฤษและรัสเซีย ฯลฯ นั้นใหญ่แค่ไหนในตอนนี้! พวกเขาทั้งหมดนั้นมีอยู่ในยุคทองหรือไม่? สิ่งนั้นไม่ได้แม่

กระทั่งเข้าไปสู่สติปัญญาของใครก็ตามในโลกที่ไม่มีใครในพวกเขาอยู่ในอาณาจักรของเรา มีเพียงศาสนาเดียวและอาณาจักรเดียวเท่านั้น แม้แต่ลูกก็ตามลำดับกันไปในการเก็บสิ่งไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างดีมาก ถ้าลูกซึมซับสิ่งนี้ ความซาบซึ้งของลูกจะคงสูงอย่างสม่ำเสมอ มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่รักษาความซาบซึ้งที่สูงเช่นนั้นไว้ได้ และนั่นก็เป็นไปด้วยความยากลำบากมาก การลบความทรงจำของใครคนหนึ่งต่อเพื่อนฝูงญาติมิตรและคนอื่นๆ และการมีความมั่นคงในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นคือความมหัศจรรย์มาก ไซ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้ายเช่นกัน ในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่จะได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม แล้วสำนึกของร่างกายก็จะถูกทำลายไป “เท่านั้นเอง! เวลาที่พวกเรากำลังจะกลับบ้าน” ราวกับว่าสิ่งนี้เป็นเรื่องธรรมดา เมื่อนักแสดงในละครจบสิ้นการเล่นบทบาทของพวกเขาแล้ว พวกเขา ก็กลับบ้าน ลูกต้องละทิ้งเครื่องแต่งกายเหล่านั้นซึ่งก็คือร่างกายไว้ที่นี้ ลูกได้นำเครื่องแต่งกายเหล่านั้นมาใช้ที่นี้และลูกต้องทิ้งเครื่องแต่งกายเหล่านั้นไว้ที่นี้ ประเด็นใหม่ๆ ทั้งหมดเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ประเด็นเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของคนอื่น อัลฟาและเบต้า อัลฟานั้นสูงสุด มีคำกล่าวว่า: การก่อตั้งด้วยบราห์มา, การทำลายล้างด้วยชางกา และการหล่อเลี้ยงด้วยวิษณุ อัจชะ ดังนั้นงานของชีวาคืออะไร? ไม่มีใครรู้จักชีพบบาผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด พวกเขาเพียงแค่พูดว่า “ท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและสิ่งทั้งหมดเหล่านั้นถึงอย่างไรก็เป็นรูปแบบของท่าน” สิ่งนี้กลับมามั่นคงในสติปัญญาของทุกคนในโลกและเหตุนี้เองพวกเขาจึงกลับมาตะโกนประณาม พ่อพูดว่า: ทั้งโลกได้ไปถึงสภาพที่ตกต่ำ และแล้วพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน หากท่านอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ก็จะเป็นไปได้ว่าทุกคนคือพระเจ้าและพระเจ้าเท่านั้น ในด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่า “ทุกคนเป็นพี่น้อง” และในอีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่า “ทุกคนเป็นพ่อ” พวกเขาไม่เข้าใจ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดกับลูกๆ : ลูกๆ จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับ การปลดปล่อย บาบาสพูดว่า: อย่าได้จดจำแม้แต่ดาต้าหรือมามา นี่ พ่อพูดว่า: ไม่มีใครควรได้รับการยกย่องทั้งมาจากและ บาบาส หากชีพบบาไม่มีอยู่ บราห์มานี้จะสามารถทำอะไรได้? จะเกิดอะไรขึ้นด้วยการจดจำผู้นี้? ไซ ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อโดยผ่านผู้นี้ ไม่ใช่จากผู้นี้ ผู้นี้เองก็ประกาศสิทธิในมรดกจากผู้เดียวนั้นและดังนั้นลูกควรจะจดจำผู้เดียวนั้น ผู้นี้เป็นเพียงสื่อที่อยู่ตรงกลาง เมื่อคุร์กัมมันท์หมายกันพวกเขา ก็จดจำกัน ผู้ที่จัดการเรื่องการแต่งงานก็เป็นสื่อกลาง พ่อมีการจัดการหมั้นหมายของลูกกับท่านโดยผ่านผู้นี้ เหตุนี้เองจึงมีคำยกย่อง: ฉันได้พบสัจกูรผ่านสื่อกลาง สัจกูรไม่ใช่สื่อกลาง สัจกูรไม่มีตัวตน พวกเขาอาจจะพูดว่า: กูรูบราห์มา, กูรูวิษณุ, แต่พวกเขาไม่ได้เป็นกูรู! เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือสัจกูร ผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่อสอนลูก แล้วลูกก็ได้แสดงหนทางให้แก่ผู้อื่นและบอกพวกเขาว่า: แม้ในขณะที่กำลังมอง อย่าได้เห็น ให้สติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับชีพบบา ทุกสิ่งที่ลูกเห็นด้วยดวงตาเหล่านั้นกำลังจะกลายเป็นสุสาน จดจำพ่อผู้เดียวไม่ใช่ผู้นี้ สติปัญญาก็บอกว่า: ฉันไม่สามารถรับมรดกจากผู้นี้ได้ มรดกนั้นจะได้รับจากพ่อ ลูกต้องไปหาพ่อ นักเรียนจะไม่จดจำนักเรียนใหม่? นักเรียนจะจดจำครูอย่างแน่นอนใช่หรือไม่? นักเรียนที่ฉลาดที่โรงเรียนจะพยายามยกระดับผู้อื่นด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พยายามที่จะยกระดับกันและกัน อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของพวกเรา พวกเขาก็ไม่แม้แต่จะทำความเพียรพยายาม พวกเขามีความพอใจกับสิ่งเล็กน้อย ลูกควรจะต้องอธิบายแก่ผู้อื่น ผู้คนมากมายมาที่นิทรรศการ สามารถที่จะมีความก้าวหน้าอย่างมากด้วยการอธิบายแก่ผู้คนมากมาย ส่งคำเชิญและเชื้อเชิญพวกเขา มา แล้วคนสำคัญคนที่รู้จักจำนวนมากก็จะมา ผู้คนมากมายหลายประเภทก็ปรากฏตัวขึ้นโดยที่ไม่ได้รับคำเชิญ พวกเขาเฝ้าแต่พูดสิ่งที่ผิดๆเช่นนั้น! พฤติกรรมของคนที่สูงศักดิ์นั้นก็สูงศักดิ์ด้วยเช่นกัน คนที่สูงศักดิ์นั้นก็เข้ามาด้วยความสูงศักดิ์ มีความแตกต่างอย่างมากในพฤติกรรมของพวกเขาเช่นกัน คนอื่นไม่มีกิริยามารยาทในวิธีที่พวกเขาประพฤติและพูดกับผู้อื่น ทุกประเภทปรากฏตัวขึ้นที่ชุมนุม(เมลา) ไม่มีใครปฏิเสธการเข้ามาของใคร ดังนั้นหากลูกส่งบัตรเชิญให้แก่ผู้คนเพื่อเชิญพวกเขาเข้าร่วมงานที่นิทรรศการ ผู้คนที่ดีและสูงศักดิ์จำนวนมากมายังจะมา จากนั้นพวกเขาก็จะไปและบอกคนอื่นด้วยเช่นกัน บางครั้งจัดโปรแกรมสำหรับผู้หญิงเท่านั้นเพื่อที่มีเพียงผู้หญิงเท่านั้นจะมาดู เพราะในหลายๆสถานที่ผู้หญิงมากมายอยู่หลังผ้าคลุมหน้า ดังนั้นจึงจัดรายการสำหรับผู้หญิงเท่านั้นไม่ควรจะอนุญาตให้ผู้ชายเข้ามา บาบาสได้บอกลูกแล้วว่า: ก่อนอื่นใดลูกต้องอธิบายว่าชีพบบาไม่มีตัวตน ชีพบบาและประชาบิดา บราห์มาทั้งสองนั้นเป็น “บาบาส” ทั้งสองไม่สามารถกลายเป็นผู้เดียวกัน ดังนั้นลูกจึงไม่ได้รับมรดกจากทั้งบาบาสทั้งสอง ลูกจะได้รับมรดกจากปู่หรือพ่อ บุคคลหนึ่งมีสิทธิในทรัพย์สินสมบัติของปู่ ไม่ว่าเด็กอาจจะไม่มีค่าเพียงใดก็ตาม เขาก็ยังคงได้รับมรดกของปู่ของเขา นี่คือนักที่นี้ เป็นที่เข้าใจด้วยเช่นกันว่าเมื่อบางคนได้รับเงินนั้น พวกเขาก็จะถลุงเงินนั้นภายในหนึ่งปี แต่กฎของรัฐบาลเป็นเช่นนั้นที่จะต้องมีการส่งมอบ รัฐบาลก็ไม่สามารถทำสิ่งใดได้ อย่างไรก็ตามบาบามีประสบการณ์ มีลูกของราชาผู้หนึ่งที่ถลุงเงิน 10 ล้านรูปีใน 12 เดือน มีบางคนที่เป็นเช่นนั้น ชีพบบาจะไม่พูดว่าท่านเคยเห็นกรณีเช่นนี้แล้ว ผู้นี้(บราห์มา)พูดว่า: พ่อเคยเห็นตัวอย่างเช่นนั้นมากมาย โลกนี้สกปรกมาก นี่คือนักที่นี้ บ้านเก่า ปกติแล้วบ้านเก่านี้ต้องถูกทำลาย ดูซิว่าพระราชวังชั้นหนึ่งของลักษมีและนารายณ์จะเป็นอย่างไร เวลาที่ลูกได้รับความเข้าใจจากพ่อและกำลังกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา นี่คือนักที่นี้ของนารายณ์ที่แท้จริง เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจ

สิ่งนี้ ในบรรดาลูกเช่นกันบางคนก็ยังไม่ได้กลายเป็นดอกไม้ที่สมบูรณ์ ลูกต้องมีความสูงศักดิ์ที่ดีมากในสิ่งนี้ ลูกยังคงสร้างความก้าวหน้าในแต่ละวันต่อไปเรื่อยๆ ลูกเฝ้าแต่กลายเป็นดอกไม้ ลูกๆก็พูดด้วยความรักว่า: “บัปดาดา” ภาษาของลูกนี้เป็นภาษาใหม่และไม่สามารถเข้าใจได้โดยมนุษย์คนอื่นตัวอย่างเช่นเมื่อบาบาไปที่ใดที่หนึ่งและลูกๆ พูดว่า “บัปดาดา นมัสเต” บาบาก็ตอบว่า “นมัสเตกับลูกๆทางจิตที่มีร่างกาย” ท่านจะต้องตอบกลับด้วยวิธีนี้ หากผู้อื่นได้ยินสิ่งนี้พวกเขาจะบอกว่าเป็นสิ่งใหม่ จะสามารถกล่าวว่า “บัปดาดา” เป็นหนึ่งเดียวได้อย่างไร? ทั้งบัปและดาดาสามารถเป็นหนึ่งเดียวกันได้หรือไม่? ชื่อของแต่ละคนก็แตกต่างกันเช่นกัน ลูกเป็นลูกของทั้งชีพบาบาและบราห์มา ดาดา ลูกรู้ว่าชีพบาบาตั้งอยู่ในผู้นี้ ที่ลูกเป็นลูกของบัปดาดา หากสติปัญญาของลูกจดจำมากขนาดนี้ ประทศของความสูงของลูกก็จะอยู่ในระดับสูง ลูกต้องอยู่อย่างมั่นคงด้วยความเคารพนับถือต่อละครด้วยเช่นกัน ตัวอย่างเช่นเมื่อใครบางคนออกจากร่างของเขา เขาก็จะไปและเล่นอีกบทบาทหนึ่ง แต่ละดวงวิญญาณและทุกดวงวิญญาณก็ได้รับบทบาทที่คงอยู่ตลอดไป ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องคิดอะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้ เขาต้องไปและเล่นบทบาทอื่น เขาไม่สามารถที่จะถูกเรียกกลับมาได้ นี่คือการ ไม่มีอะไรจะต้องร้องไห้ในเรื่องนี้ มีเพียงผู้ที่มีสภาพเช่นนั้นเท่านั้นที่จะไปและกลายเป็นราชาที่ปราศจากความผูกพันยึดมั่น (ราชานิโรโมอิ) ในยุคทองทุกคนปราศจากความผูกพันยึดมั่น ที่นั่นเมื่อใครบางคนตาย พวกเขาจะร้องไห้อย่างมากมาย! ไม่จำเป็นที่จะต้องร้องไห้อย่างแน่นอนเมื่อลูกได้พบพ่อ บาบาได้ชี้หนทางที่ดีมากเช่นนั้นแก่ลูก สำหรับกุมารเป็นสิ่งที่ดีมาก พ่อของลูกจะใช้เงินไปอย่างไรประโยชน์และลูกก็จะตกอยู่ในรัก แทนที่จะทำเช่นนั้น จงบอกเขาว่า: “นั่นจะเปิดมหาวิทยาลัยทางจิตพร้อมกับโรงพยาบาลด้วยเงินนั้น หากฉันนำคุณประโยชน์มาให้แก่ผู้คนมากมาย นั่นก็จะเป็นบุญของท่านและของตัวเองด้วยเช่นกัน” ลูกๆเองควรอยู่อย่างมีความกระตือรือร้นที่จะใช้ทุกสิ่ง - ร่างกายจิตใจและทรัพย์สินสมบัติในการทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ควรจะมีความซาบซึ้งมากเช่นนั้น! หากลูกต้องการให้สิ่งนั้นแล้วก็จงให้ หากลูกไม่ต้องการให้แล้วก็อย่าให้ ลูกไม่ต้องการที่จะนำมาซึ่งคุณประโยชน์เพื่อตนเองและเพื่อคนอื่นๆอีกมากมายหรือ? ควรจะมีความซาบซึ้งมากขนาดนี้โดยเฉพาะกุมารควรจะตื่นตัวเป็นพิเศษ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัปดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

- 1 ให้กิจกรรมและพฤติกรรมของลูกสูงศักดิ์อย่างยิ่ง พูดด้วยกิริยามารยาทที่ดี สร้างสมคุณธรรมของความถ่อมตน
- 2 ทุกสิ่งที่ลูกเห็นด้วยดวงตาคู่นั้นจะกลายเป็นสุสาน ดังนั้นอย่าได้เห็นขณะที่มอง จดจำชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นและไม่จดจำผู้ที่มีร่างกาย

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พิเศษโดยคนที่ไม่รู้สึกลับมามีความรู้สึกตัวด้วยคุณสมบัติพิเศษของสมุนไพรรูปชีวิต
ให้สมุนไพรรูปชีวิตของสำนักที่ส่งและของคุณสมบัติพิเศษแก่ทุกคนและพวกเขาจะกลับมามีสติจากหมดสติ ให้กระจกในรูปของคุณสมบัติพิเศษอยู่เบื้องหน้าของพวกเขา โดยการเตือนผู้อื่นลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษ หากลูกบอกคนอื่นเกี่ยวกับความอ่อนแอของพวกเขา พวกเขาจะพยายามซ่อนมันหรือปิดมันออกไป แต่ถ้าลูกบอกพวกเขาถึงคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา พวกเขาจะได้สัมผัสกับความอ่อนแอของตนเองโดยอัตโนมัติ ใช้สมุนไพรรูปชีวิตนี้เพื่อทำให้คนที่ไม่รู้สึกลับมามีสติ โบยบินและทำให้ผู้อื่นโอบยบิน

คติพจน์: การสละละทิ้งชื่อเสียง ความเคารพ เกียรติยศ และสิ่งอำนวยความสะดวก แม้กระทั่งในความคิดของลูกคือการสละละทิ้งที่ยิ่งใหญ่

*** โอม ชานติ ***